

“Ένας καλύτερος Κόσμος αν ...”

Σε ολόκληρη την ανθρώπινη ιστορία κανένα πολιτικό σύστημα, ούτε καμία κοινωνική μεταρρύθμιση ή επανάσταση δεν κατάφεραν να δημιουργήσουν σταθερές στον χρόνο κοινωνίες δικαιοσύνης και ευημερίας για το σύνολο των ανθρώπων! Ποτέ δεν καταφέραμε να ελέγξουμε πλήρως τις ανθρώπινες αδυναμίες μας, αλλά και να συνυπάρξουμε αρμονικά στο πλαίσιο κάποιων κοινά αποδεκτών αρχών ...

Στην εποχή μας βιώνουμε έναν τεχνολογικά προηγμένο κόσμο, που χαρακτηρίζεται όμως από την **απώλεια του μέτρου!** Έχουμε μάλλον παραδοθεί στη δύναμη της “εικόνας” και στο κυνήγι της “ευκολίας” και του “κέρδους”! Και ακόμη δεν έχουμε παραμερίσει εντελώς τις διάφορες ιδεολογικές, θρησκευτικές ή άλλες αγκυλώσεις μας, που θολώνουν τη λογική σκέψη και κρίση μας! Παράλληλα οι **ανισότητες** και η **φτώχεια** για μεγάλο μέρος των πληθυσμών συνεχώς διογκώνονται πέρα από την όποια αποδεκτή λογική, τροφοδοτώντας την κάθε μορφής **βία** μεταξύ των ανθρώπων ...

Θα ήταν άραγε εφικτό να κάνουμε και κάποιες άλλες επιλογές; Ίσως ναι, αν βρίσκαμε τον τρόπο και τη θέληση να δούμε λίγο καθαρότερα και πέρα από τον αδιαφανή μικρόκοσμο της γήινης πραγματικότητάς μας, θεωρώντας τις ζωές μας με κάποια φιλοσοφική διάθεση! Ο κύριος μοχλος για μια τέτοια τροπή των πραγμάτων δεν μπορεί να είναι άλλος, παρά μόνο η κατάλληλη **Παιδεία** από τη νηπιακή ακόμη ηλικία! Θα μπορούσαμε να μιλάμε μελλοντικά για ποιοτικά καλύτερες ανθρώπινες κοινωνίες, μόνο αν τα άτομα ως μονάδες και κατ' επέκταση οι οργανωμένες πολιτικές οντότητες που ονομάζονται κράτη, προσανατολίσουν συντονισμένα τις επιλογές και τις δράσεις τους προς την κατεύθυνση θεώρησης των ανθρώπινων όντων ως “**πολιτών του Κόσμου**” ...

Αν λοιπόν αγαπούσαμε λίγο περισσότερο τη μελέτη και τη γνώση και κατανοούσαμε καλύτερα τις βασικές νομοτελειακές αρχές της **Φύσης**, θα καταλαβαίναμε επιτέλους και ας μην μας αρέσει ίσως αυτό, ότι η Φύση (Κόσμος - Σύμπαν) δεν λειτουργεί ανθρωποκεντρικά! Θα βλέπαμε πιο εύκολα και πιο ταπεινά τους εαυτούς μας ως ένα αποτέλεσμα της αδιάκοπης εξέλιξης όλων όσων συμβαίνουν μέσα στον άπειρο “**συμπαντικό οργανισμό**”. Έτσι η κοινή, οικουμενική γλώσσα της **Επιστήμης**, παρά την ουσιαστική άγνοια μας για τη βαθύτερη πραγματικότητα του Κόσμου, θα μπορούσε να αποδειχθεί ως το καλύτερο μέσο παγκόσμιας σύγκλισης, ειρήνης και συνεννόησης των λαών ...

Αν είχαμε τις προηγούμενες σκέψεις ως έναν “**αόρατο**” μηχανισμό εξισορρόπησης στον νου μας, θα δείχναμε μεγαλύτερη σεμνότητα και μικρότερο εγωισμό, θα αρκούμασταν στα “**λιγότερα**” και δεν θα μας ενδιέφεραν τα επικίνδυνα παιχνίδια δύναμης και εξουσίας, αφού θα είχαμε σε κάποιο βαθμό περιορίσει την απληστία και ματαιοδοξία μας! Τότε ως ανθρωπότητα θα είχαμε την πιθανότητα να απαγκιστρωθούμε με κάποιον τρόπο από το ανεξέλεγκτο και παγκοσμιοποιημένο **κεφαλαιοκρατικό σύστημα** που βιώνουμε και να στραφούμε συνειδητά σε ποιοτικότερες επιλογές (ίσως κάποιες εκδοχές του **Σοσιαλισμού**). Ως αποτέλεσμα θα προέκυπτε και η μείωση της βίας σε όλες τις μορφές της, αλλά και η αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης ...

Αν αφήναμε τη **Θρησκεία**, παρά την όποια κοινωνική προσφορά της, να λειτουργεί κυρίως σε προσωπικό επίπεδο και σταματούσαμε να τη χρησιμοποιούμε ως μέσο άσκησης εξουσίας και χειραγώγησης των ανθρώπων! Και αφήνοντας σε μια άκρη μόνο του μυαλού μας την όποια υποκειμενική πίστη ή ιδεολογία μας, θα καταργούσαμε πολλές από τις τεχνητές διαχωριστικές γραμμές μεταξύ μας, σπάζοντας έτσι τις “**αλυσίδες**” της ανθρώπινης ανοησίας που συχνά μας κρατούν δέσμιους και μας οδηγούν επίσης σε βίαιες συμπεριφορές ...

Αν όλες μας οι ενέργειες δεν οδηγούσαν στην υπερβολή και στα άκρα, αλλά διέπονταν από το “**μέτρο**”...